

ГЛАВА 17.

- 1 Това изговори Іисусъ, и възведе очи-тъ си на
небе-то, и рече: Отче, дойде часъ-тъ, прослави
2 Сына си, да тя прослави и Сынъ ти. Както си
му далъ власть надъ всякъ плътъ, да даде жи-
3 вотъ вѣченъ на всички които си му далъ. А то-
ва е животъ вѣчный, дѣто да познаѣтъ тебе е-
динаго истиннаго Бога, и Іисуса Христа когото
4 си проводилъ. Азъ тя прославихъ на земь-тъ;
свършихъ работъ-тъ коѣто ми даде да вър-
5 шъ. И нынѣ прослави мя ты, Отче, у самаго
тебе, съсъ славъ-тъ коѣто имахъ у тебе прѣ-
6 ди създаніе міра. Изявихъ име-то ти на тия че-
ловѣцы, които ми даде отъ свѣтъ-тъ. Твои бѣ-
7 хъ, и даде ги на мене, и твое-то слово удържа-
8 тебе е; Защото словеса-та които ми даде ты, да-
дохъ ги на тѣхъ; и тѣ пріяхъ, и познахъ на-
истинъ че отъ тебе излѣзохъ, и повѣрувахъ че
9 ты си мя проводилъ. Азъ за тѣхъ ся молихъ; не
ся молихъ за свѣтъ-тъ, но за тѣзи които ми да-
10 де ты, защото сж твои. И всичко мое твое е,
11 и твое-то мое, и прославихъ ся въ тѣхъ. И не
сьмъ вече на свѣтъ-тъ, но тѣ сж на свѣтъ-тъ, и
азъ идъ при тебе. Отче святой, упаци ги въ име-
то си, тия които ми даде, за да бѣдхтъ едно,
12 както ный. Когато бѣхъ съ тѣхъ на свѣтъ-тъ,
азъ ги пазѣхъ въ твое-то име: *тѣзи* които ми
даде упазихъ; и ни единъ отъ тѣхъ не погынъ,
тъкмо сынъ погыбелный, за да ся изпълни пи-
13 сание-то. А сега при тебе идъ, и това *додѣ* съмъ
на свѣтъ-тъ казувамъ, за да иматъ моѣхъ-тъ
14 радость пълнъ въ себе си. Азъ имъ дадохъ
слово-то твое, и свѣтъ-тъ ги възненавидѣ, за-
щото не сж отъ свѣтъ-тъ, както азъ не съмъ
15 отъ свѣтъ-тъ. Не ся молихъ да ги земешъ отъ